

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/14/2014
Identifikačné číslo spisu:	6012201130
Dátum vydania rozhodnutia:	21.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6012201130.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: B. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Odbor pomoci v hmotnej núdzi, Špitálska č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2012/13517-OPHN zo dňa 27.08.2012, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/136/2012-12 zo dňa 31.01.2013 a č. k. 23S/136/2012-22 zo dňa 10.09.2013, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/136/2012-22 zo dňa 10. septembra 2013 **p o t v r d z u j e**.

II. Odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/136/2012-12 zo dňa 31. januára 2013 **o d m i e t a**.

III. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Uznesením č. k. 23S/136/2012-12 zo dňa 31.01.2013 Krajský súd v Banskej Bystrici zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2012/13517/1-OPHN zo dňa 27.08.2012 z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie, ktorým bolo zrušené neprávoplatné rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie o dávke v hmotnej núdzi a príspevkoch k nej, nie je meritórnym rozhodnutím vo veci, nemení nič na subjektívnych právach žalobkyne a samotné správne konanie ním nekončí. Rozhodnutie žalovaného tak predstavuje procesné rozhodnutie a preto je zo súdneho prieskumu vylúčené (§ 248a zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v platnom znení (ďalej len „O. s. p.“), čo potvrdzuje aj ustálená súdna prax (R 95/1994; 6Sžp/20/2011). Náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov konania.

Uznesenie o zastavení konania bolo žalobkyni doručené dňa 18.03.2013.

Podaním zo dňa 14.06.2013 žalobkyňa prejavila vôľu uplatniť opravný prostriedok, žiadala o odpustenie zmeškanej lehoty pre chorobu a požiadala aj o odklad účinnosti rozhodnutia sp. zn. 23S/136/2012. Ako

prílohu podania doložila potvrdenie lekára o trvaní liečby.

Uznesením č. k. 23S/136/2012-22 zo dňa 10.09.2013 krajský súd návrh žalobkyne na odpustenie zmeškanej lehoty zamietol. V odôvodnení uviedol, že uznesenie o zastavení konania žalobkyňa vlastnoručne prevzala dňa 18.03.2013 a mala zákonnú možnosť podať odvolanie v 15-dňovej lehote. Za ospravedlniteľný dôvod na odpustenie zmeškania lehoty podľa názoru krajského súdu rozhodne nemožno považovať liečbu žalobkyne pre vyvrtnutie pravého kolena v trvaní od 08.01.2013 do 30.05.2013. Z potvrdenia všeobecného lekára zo dňa 07.06.2013 o trvaní liečby totiž nevyplýva, akým spôsobom boli obmedzené pohybové schopnosti žalobkyne, resp. že by žalobkyňa pre uvedené zdravotné ťažkosti bola aj hospitalizovaná. Teda na strane žalobkyne nebolo žiadnej prekážky, aby po prevzatí uznesenia o zastavení konania podala voči nemu v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie, čo však neurobila. Žalobkyňa nepreukázala existenciu ospravedlniteľného dôvodu na odpustenie zmeškanej lehoty, hoci dôkazná povinnosť bola na jej strane. Taktiež k návrhu na odpustenie zmeškania lehoty nepripojila osobitne odvolanie, čo zákon obligatórne vyžaduje.

Uznesenie č. k. 23S/136/2012-22 zo dňa 10.09.2013 bolo žalobkyni doručené dňa 22.10.2013.

Podaním zo dňa 04.11.2013 sa žalobkyňa odvolala voči rozhodnutiu o zamietnutí odpustenia zmeškanej lehoty a opätovne požiadala o odpustenie zmeškanej lehoty pre chorobu a o odklad účinnosti rozhodnutí. Uvedené podanie následne doplnila podaním zo dňa 20.12.2013, v ktorom uviedla, že úrad jej dávku v hmotnej núdzi odňal nezákonne, keď výšku dôchodku vedel priamo od Sociálnej poisťovne, a tak predloženie iných dokladov nebolo potrebné a účelné v správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnuté uznesenie a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolaniam žalobkyne nebolo možné vyhovieť.

Podľa § 58 ods. 1 O. s. p. súd odpustí zmeškanie lehoty, ak ju účastník alebo jeho zástupca zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu a bol preto vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. Návrh treba podať do pätnástich dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i zmeškaný úkon.

Krajský súd pri skúmaní podmienok dospel k záveru, že dôvody, ktoré žalobkyňa v návrhu na odpustenie zmeškanej lehoty uviedla nie sú ospravedlniteľné a k návrhu na odpustenie zmeškania lehoty nepripojila odvolanie, čo zákon obligatórne vyžaduje. Odvolací súd sa plne stotožnil s názorom krajského súdu, že žalobkyňa mala k návrhu na odpustenie zmeškanej lehoty pripojiť aj zmeškaný úkon - odvolanie, čo je podmienkou na to, aby sa vôbec mohlo rozhodnúť o odpustení zmeškania lehoty. Keďže túto zákonnú podmienku žalobkyňa nespĺnila, súd jej nemohol zmeškanie lehoty odpustiť.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd nepochybil, keď návrh žalobkyne na odpustenie zmeškania lehoty zamietol, a preto napadnuté uznesenie č. k. 23S/136/2012-22 zo dňa 10.09.2013 podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Z obsahu spisu je zrejmé, že napadnutý rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 18.03.2013. Pätnásťdňová lehota na podanie odvolania začala žalobkyni plynúť dňom 19.03.2013 (§ 57 ods. 1 O. s. p.) a jej koniec pripadol na deň 02.04.2013, t.j. na utorok. Podanie, v ktorom vyjadrila vôľu uplatniť opravný prostriedok, však žalobkyňa podala až dňa 14.06.2013, teda zjavne oneskorene. Rozsudok krajského súdu pritom obsahoval správne poučenie o práve podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia

Keďže uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/136/2012-22 zo dňa 10.09.2013 o zamietnutí návrhu žalobkyne na odpustenie zmeškania lehoty bolo odvolacím súdom potvrdené, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobkyne voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/136/2012-12 zo dňa 31.01.2013 o zastavení konania odmietol ako podané oneskorene v súlade s § 218 ods. 1 písm. a) O. s. p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p v spojení s § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo žalobkyňa v odvolacom konaní nebola úspešná a žalovaný nemá nárok na náhradu trov zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.